

[Wilhelm]

Det er det, der står i teksten. Uden støtte kunne selskaberne nu både opføre parcelhuse og etageejendomme. Men det er ikke det, der er tale om, når man vil udstykke efter en tvangsauktion. Den lov har været stjerneklar fra starten, indtil det begyndte at rumle rundt oven i hovedet på disse eksperter og de lige pludselig kom til at tænke på forslaget fra teknikerudvalget i stedet for det, der faktisk var vedtaget.

Kirsten Jacobsen (FP):

Ministeren sagde i sit andet indlæg, at jura kan diskuteres, og jeg er da enig med ministeren. Det er også det, det er blevet. Det er det blevet både i justitsministeriets lovkontor, det er det blevet hos folketingets ombudsmand, og det er det blevet i ministerens eget ministerium.

Men jeg vil godt henlede boligministerens opmærksomhed på det, folketingets ombudsmand skriver. Ombudsmanden ønsker en klargørelse af denne paragraf, og det gælder også i forhold til boligministeriets udøvelse af den ovenfor omtalte responderende virksomhed vedrørende fortolkningen af bestemmelserne i ejerlejlighedsloven, såfremt der ikke forholdsvis hurtigt opnås en klaring af det omtalte fortolkningsspørgsmål. Det vil med andre ord sige, at folketingets ombudsmand siger: hvis vi ikke klarer det her, så vil boligministeriet ikke længere bare kunne fortolke paragraffen og sige: det er altså det, der menes med den. Også på det punkt ønsker ombudsmanden en afklaring.

Jeg må nok sige, at det er første gang, jeg har hørt en så ualmindelig forklaring på, hvorfor man ikke ønsker at skrive det, man er enig i. Boligministeren sagde, at det ville være logisk at støtte forslaget fra fremskridtspartiet og fra det konservative folkeparti, fordi det dækkede boligministeriets og socialdemokratiets opfattelse, men så tilføjede boligministeren: men vi ønsker ikke at lovgive om problemet, fordi vi ikke ønsker, at de almennyttige selskaber skal gå på tvangsauktion. Hvis det skal være begrundelsen, hr. boligminister, så skal vi jo ophæve straf for voldtægtsforbrydelser og alt muligt andet, for jeg går da ud fra, at socialdemokratiet heller ikke ønsker, at det skal ske. Det har dog ikke hidtil afholdt os her i folketinget fra at lovgive om problemerne.

Jeg kan ikke se, hvordan i alverden boligministeren kan sige: ja men vi ønsker ikke at lovgive om det, for hvis man lovgiver om problemet, så tror folk, at det er noget, man vil have skal ske. Skal vi da ophæve alle bestemmelser om det, som man heller ikke ønsker skal ske, i alle andre love? Det må man jo gøre, hvis man skal være i overensstemmelse med den holdning, som boligministeren åbenbart har til ejerlejlighedsloven. Jeg går virkelig ud fra, hr. boligminister, at det ønsker man ikke at stille forslag om fra socialdemokratiets side. Så må jeg bare konstatere, at det eneste sted, man lader være med at lovgive, sådan som man egentlig burde, det er i ejerlejlighedsloven. Det er altså ikke, fordi man ikke vil have, at nogen skal tro, man ønsker ejendommene på tvangsauktion. Det er simpelt hen, fordi man vil beskytte nogle mennesker nede i den socialdemokratiske folketingsgruppe og sørge for, at de ikke må stemme imod boligministeriets fortolkning. Det er det, det drejer sig om, og så er det, vi kommer til det politiske.

Jeg synes, det er meget, meget forkasteligt, hvis denne sag, som er rent teknisk-juridisk, og som kommer på folketingets bord efter en henvendelse fra ombudsmanden, virkelig skal drukne, fordi boligministeren siger: det her ønsker vi ikke at lovgive om, for så tror folk bare, det er noget, vi ønsker. Det er for dårligt, hr. boligminister.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg skal gøre opmærksom på, at direkte tiltale efter forretningsordenen ikke er tilladt.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg skal lige indledningsvis sige til hr. Langsted, som jeg glemte at svare før, at vi naturligvis gerne vil levere materiale til en række lovtekniske problemers belysning som ønsket af hr. Langsted.

Til fru Kirsten Jacobsen: ja, voldtægt giver jo mange associationer, men jeg skal afholde mig fra yderligere kommentarer. Det afgørende er, at vi ikke ønsker at lovgive om helt hypotetiske situationer. Derfor ønsker vi ikke at lovgive på dette område. Lovgav vi, ville vi dermed antyde, at vi var indstillet på, at almennyttige selskaber kunne komme på tvangsauktion, og vi er indstillet på at gøre alt, hvad vi kan, for at forhindre det.